

Eynetten, naar man faar en Bet. paa 15 Alens Brede for samtlige fine Folk. fra Næsshaleen til Christianshavn. Det glæder mig, at den ærede Ordfører anførte dette Exempel, thi det viser noksom, at der ingen Ting er givet fra den ene Side for, hvad der ydes fra den anden. Den væsentlige Forskjel, der saaledes ligger imellem den ærede Ordførers og den ærede Ministers Anskuelse paa den ene Side, og min Anskuelse paa den anden Side, er altsaa egentlig Udgangspunktet. Derfor den ærede Ordfører vilde stille sig paa mit Standpunkt med Hensyn til Retspørgsmaalet, saa tror jeg, efter hans Udtalelser at domme, at han var enig, ja fuldstændig enig med mig, og jeg maa da henstille, hvorvidt Thinget, i det Hele kan tillegne sig den Betragtning af dette Forhold, som jeg har gjort gjældende. Efter at vi have faaet at vide, at der eksisterer en saadan Kontrakt, og efter det hele Spørgsmaals meget store Betydning tror jeg ikke, men jeg kan jo tage fejl, at Thinget kan forsvare at lade det passere uden Videre. Det vil være at anerkjende en Praxis, som kan have meget betænkelige Folger, og det navnlig her paa et Sted, hvor det synes ved saa mangfoldige Forhold, at de private Styreere og de offentlige Styreere ere meget indviklede, om jeg saa maa sige, i hinanden. Det kan gjerne være, at den meget ærede Krigsminister ikke i Lovbet. af Marts Maaned kan faae denne Indtægt ind i Statskassen. Jeg er tilbøjelig til at tro det Samme, og, hvis der er god Grund derfor, tror jeg heller ikke, at han vil faae nogen Ulempe i sin Tid, naar der en Gang skal gives Decharge paa vedkommende Statsregnskab, af, at han ikke har faaet denne Indtægt. Men kommer Indtægten til at staa i Tillægsbevillingsloven, saa vil den derved være henvist til den Statsrevisions Undersøgelse, som formentlig nu snart skal vælges, og vi ville da faae en nøiagtig og omhyggelig Opgjørelse af hele dette Forhold fra Statsrevisionens Side, og dette turde være saa meget nyttigere, som det jo forholder sig rigtig, hvad den ærede Ordfører har sagt, at det ikke har kunnet lykkes Finantsudvalget at tage denne Sag under udsærlig Behandling, eller endog saa at frem-

lægge for Thinget de Oplysninger, som den høitærede Krigsminister beredvillig har tilstillet Udvalget — han har i denne Henseende viist langt mere Beredvillighed, end der er viist fra det ærede Indrevisionsministeriums Side. Vi kunde da gennem Statsrevisionens Indstilling om Sagen paany faae Spørgsmaalet til Forhandling, og tilmed har man da ved denne Fremgangsmaade viist, at man vilde forbeholde sig fiden at træffe en hvilkensomhelst Afgjørelse af denne Sag, og har ved en saadan Beslutning givet tilkjende, at man ikke anerkjender, jeg tør ikke sige Doktriner, men de Værdomme, som gaa ud paa, at, naar blot et Par Ministre have understrevet et Aktstykke og faaet det thinglæst ved Underretten, skal det være gyldigt for Staten, uanset af hvilken Bestafsenhed en saadan Transaktion er. Jeg tror, det kan være farligt at anerkjende en saadan Være, idet Ministrenes Ansvarlighed i dette Tilfælde ikke er et tilstrækkeligt Plaster for de Saar, der kunne slaas ved en sliq Fremgangsmaade; Skade kan det i ethvert Fald ikke gjøre at give vor Anskuelse om Sagen tilkjende. Jeg har ikke i Sinde at komme den ærede nuværende Krigsminister til Livs ved Forslaget, uagtet jeg vil haabe, at det kan fremfalde en eller anden Overveetelse hos den ærede Minister og maaffe ogsaa hos hans Kolleger, hvis Thinget vedtager det, en Overveetelse, som de maaffe ellers vilde gaa lettere hen over, men Forslaget kan utvivlsomt gjøre Gavn paa forffjellig Maade ikke blot med Hensyn til det enkelte Spørgsmaal, men med Hensyn til det større Principspørgsmaal, som dog egentlig ligger til Grund derfor.

Ordføreren: Det er jo ganske vist, at den Diskussion, der har fundet Sted, kan have sin Nytte. Da det ærede Medlem nærmere udviklede, hvad han egentlig vilde opnaa ved at stille dette Forslag, havde jeg endog saa ventet at høre, at han haabede ad denne Bet. at komme til en Rigsretsaktion, hvis Ministeriet ikke faae til at faae denne Afgift af Næsshaleen. I Dvrigt ser jeg ikke, hvorfor den ærede Forslagsstiller netop vil bæere Tillægsbevillingsloven med dette Paahæng, om jeg saa